

nærme sig til Frankssystemet, til 25 Franker, ved at gøre en lille Forandring og indføre de Myntomkostninger, som andre Lande kræve; men man har ikke engang villet dette i England. Og hvor ere nu Udsigterne for Frankssystemet? Alle de Lande, som have indført Frankssystemet, er der snart neppe noget, som er stillet saaledes, at man kan sige, at de have et Metalsystem, fordi de have uindløselige Sedler; dette gælder f. Ex. Frankrig, foruden de andre sydlige Lande; i Rusland er man ikke kommen videre end til det elendigste Papirsystem, og endelig er jo Formeningen om, at Frankssystemet skulde blive det gældende, sunderet bort derved, at Lydsland har antaget en lidt lavere Guldmynstod, som fortrænger Franken. Nu er det særlig bleven fremhævet, at det foreliggende Forslag skulde skabe enkelte Landsdeles Interesser, fordi de havde mere Interesse af Forbindelsen med Lydsland; men, mine Herrer, den eneste praktiske Forbindelse, som vi kunne faae med Lydsland, er jo den, at faae Thaleren til en bestemt Kurs, og uden Opgjæld, og dette vil naas saavel ved Mindretallets som ved Flertallets Forslag. Den fuldstændige Forbindelse med Lydsland vilde kræve en gjennemgaende Forandring i vort Myntsystem; men den Rænke, at den tydske Mynt skulde blive en Verdensmynt, hvorpaa sliq Forandring skulde støtte sig, mangler enhver Hjælp; der er slet Intet, der taler herfor. Det tydske System er jo fremkommet paa samme Maade, som det, vi her foreslaar, støttet paa de ældre nordtydske Forhold, og naar man tager Hensyn til den Maade, hvorpaa det nu tilmed er kommet frem i Modsetning til Frankssystemet, saa tror jeg, at Alle, som betragte disse Forhold, vilde være enige om, at det tydske System ikke har nogen som helst Udsigt til at blive et Verdenssystem. Er der noget System, som skulde have en saadan Udsigt, saa maa det som det blev sagt i det noiste Storthing, være det amerikanske Dollars-System; men det er dog Noget, som ligger saa fjært, at det er heller ikke engang bleven nævnt her, at man sikkert kan undlade at tage mindste praktiske Hensyn dertil. Jeg kan saaledes ikke se Andet, end at Vedtagelsen af Konventionen med Sverig utvivlsom vil medføre Fordel for Danmark. Nu forekommer det mig tilmed, at Mindretallets Forslag saener ethvert Grundlag. Det ærede Medlem fra Sorø (Alberti) talte om, at Grundlaget nu var falset bort, da det ikke var givet, at vi strax fik Enhed med Norge, og han drog i stærke Udtryk tilfælt imod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), fordi han havde talt om, at naar vi ikke vedtog Konventionen, vare vi udsatte for Bind og Bøde. Men jeg ser ikke Andet, end at, naar vi ikke tage hele Forandringen, saa er det slet ikke engang rigtig at tage den Guldmynstod, som her er bragt i Forslag af det ærede Mindretal. Thi hvorfors skulde vi tage

den Guldmynstod? Det er jo ikke den principmæssige Guldmynstod, som stemmer med de europæiske Bægtforhold, Frankssystemet, som enkelte Theoretikere have troet skulde blive det herskende over hele Verden. Den Guldmynstod, som Mindretallet foreslaar, os stemmer ikke med noget af de store europæiske Myntsystemer, hvorfors skulde vi saa tage den? Jeg ser ikke Fordelen derved; der er stor Fordel ved at gaa over fra Sølv til Guldmynstod, men det, at gaa over fra Sølv til Guldmynstod, kræver ikke den Guldmynstod, som Mindretallet uden Hensyn til Konventionen og de øvrige Forandringer vil tage. Denne Forandring kan foregaa paa andre Maader, og kan foregaa ganske anderledes simpelt, uden at vi udsætte os for at admynte forkerede Mynter. Vi kunne paa hel anden Maade indrette os saaledes, at Penge-massen ikke taber i Værdi, fordi Sølvet taber i Værdi. Nationalbanken arbejder jo hver Dag paa at ombytte Sølvbeholdningen med Guld. Man kan ogsaa bidrage dertil paa andre Maader. Jeg indrømmer fuldstændig Vigtigheden, af at fundere vort Pengevesen paa en Guldmynstod, for at undgaa Forrykkelse i Eiendomsforholdene, som man er udsat for, hvis ikke en Forandring foregaa; men denne Forandring kræver ikke ubetinget disse bestemte Guldmynter. Man kan jo gjøre Sedlerne indløselige ved Barre, og der bliver kun Brug for Guld, naar der er Spørgsmaal om Udførsel til Udlandet, naar der er Spørgsmaal om Betaling af udenlandske Forbringer. Om de Herrer kunstigt at drive en Del af Sølvmynten til Udlandet, saa kan det jo ske ved at faae en Bestemmelse ud, om atter at udstede 1 Rigsdaler Sedler. Der er mange Maader, at bære sig ad paa; men at tage den Guldmynstod til Grundlag, som Mindretallet foreslaar, er meget uheldigt; ja jeg kan ikke se Andet, end at ethvert Grundlag netop mangler for det ærede Mindretal, naar det løsriver sig fra, hvad der er Grundlaget, fra Konventionen, fra det hele System, hvortil den hører. Det ærede Mindretal siger, at det er enigt med os i For-maalet, at ville ombytte Sølvmyntfoden med Guldmynstfoden. Det er mig for saa vidt en Tilfredsstillelse, at høre, at de Herrer da ere enige med os i, at vort Land ikke skal lide det unnaadelige Tab, som vil komme, om vi beholde Sølvet tilbage, og de overordentlige Svingninger i alle Formuesforhold her i Landet, som ville følge af at bevare disse Sølvmynter, naar vor store Maboetat gaar bort derfra. Men den ærede Finantsminister har allerede paavist, at selv om vi vedtog dette høist umotiverede og neppe i og for sig rigtige og forsvarlige Forslag af Mindretallet, saa vilde det sandsynligvis neppe være muligt at faae dette Forslag igjennem denne Gang. Trods Mindretallets gode Billie vilde ganske vist Resultatet blive det, som den ærede Minister sagde, at vi slet Intet faae, og saa udsætte for uberegnelig